

ATRA BILIS EST CAUSA POTISSIMA DIV- TVRNAE VITAE.

CEdò, diuturnæ quæ causa potissima vita?
Quis tepidos artus longius humor alit?
Tanto purpureus num sanguis dignus honore?
Tantanè vis gelido Phelmati inesse potest?
Hæc cine vel Bili debetur gloria Flauz,
Quod pylius vidit Sæcula multa Senex?
Non his longevæ concessa potentia vita:
Hanc Bili palma vendicat Atra sibi.
Scilicet exiccum succis quibus aret ademptis
Corpus, & exiguo membra liquore madent:
Est fugient tacitæ morsus putedinis acres,
Rœctiis & mortem: Sicca caduca minus.
Non rapidis fulvum consumuntur ignibus aurum,
Nec viridis longo tempore palma perit:
Siccius ast auro non novimus esse metallum,
Et frustus profert palma melancholicos.
Quid quod tabificis non squalent corpora morbis?
AEgia, melancholicos nec premit atra lues?
Plurima namq; deest humoris copia crudi,
Maxima morborum quæ solet esse seges.
Densa quibus carnem cutis est diffusa per omnem,
Spissa quibus pariter, quæ regat ossa, caro,
Non hos tam subito cœli penetrare putredo
Corpora quæ reddit morbida, crassa potest.
Non his tam subito tenues vanescit in auras,
Qui calidus vitam Spiritus in us alit.
Ut solidum longo tenet ignis tempore ferrum:
Sic animam Bili continet Atra diu.
Atpice Brutorum passim dispersa per orbem
Agmina, viuendo qua superare vides?
Non Getula dies numerabit Bellua multos?
Non vivunt cerui plurima secula leyes?
Garrula quot Cornix, quot Phæbi secula Corvus
Viu.t? Bili in his omnibus atra viger.
Quid genus humanum? Non pars Australior orbis
Est reliquias. Atra bile referta magis?
Hic tamen annos contendunt vincere cervos
His ætate pares Natio nulla parit.
Ergo melancholicus longe nos efficit humor:
Non aliud nonis redire maxipotius.

MARTINOMAN *est reip. perniciosa.*

DEnte Theonino rodi, phrasis illa facessat,
Martini rodi dentibus, ista valet.
Hæc ita syntax in civili in corpore turbat,
Perniciem vt certam (ni citæ cura) struat.
Tam claros proceres tam vilis homuncio carpatur?
Tam canos cerebrum tam puerile patres?
Sic rediviva vetus comæ dia surgat ab orco?
Atque in tam tetro moderat ore bonos?
Quæ rabies furij incenta rebellibus ista est?
Hoc facinus nullo vindice terra feres?
Quid magis ad lites prioritatem mobile vulgus?
Perficies motus plebs agitata capit.
Quis ve magistratum quasi numen civis adoret?
Quis non *Martino* tempserit hosce duce?
Cui deus hic Momus, *Pseudogen* exultat illi,
Qua male sublatæ corruit ipsa talus.
Lædatur exemplo: via præcepsequolq; petendi
Tucan' ab his censes regia sceptræ fore?
Fœda magistratum sint crimina: nunquid ab istis
Vsq; ita *Martini* excutienda novis?
Pessimus est medicus vulgus non pharmaca novit.
Dic populo sôdes vlcera quo tua sint.
Vulnera sanantur citius quæ veste teguntur
Quam quæ sublatæ vulnera veste patent.
Vin' purget, *Martine*, tua hæc mala publica lingua
Suppositorioli suppleat ergo vices.
Putrida membra petunt mulcæ carnesque solutas,
Et suetu reddunt putridiora suo.
Putreis musca petit parteis civilis, & illas
Nititur humori consimilare suo.
Famosi, morum censura haud apta, libelli:
Ista iæthralis: scena repos et tuum.
Et parasiti obeat *Martini* munia vasiri,
Prodeat in scenam versicolore stolâ.
Parteis hasce suas cum laude peregerit iste,
Carnificis tragicò plaudite fretus ovet.
A quartâ hac igitur lunâ sibi quisq; caveto,
Martini verrem ne mala lingua creet.